

nogen Sammenligning paa et enkelt Punkt, som blev nævnt mellem dette Lovforslag og Smørloven. Jeg tror, at den meget ærede Minister har fuldstændig Ret deri, thi ved Smørloven dreier det sig med Hensyn til Fountagerne kun om et Stykke Haandværksarbejde, men der forlanger den ærede Indenrigsminister ogsaa den mest absolute Nøiagtighed, der er ikke Spørgsmaal om, ikke Tanke af Spillerum. Jeg førte, kan jeg sige, paa Embedsvegne, fornyligt en Sag for Hof- og Stadsretten, hvor Afvigelsen dreiede sig om $\frac{9}{20}$ af en Linie, det vil sige ikke fuldt saa bredt et Stykke som et Knappenaals-hovede, og den Vedkommende var ogsaa meget rigtig bleven idømt en stor Bøde ved Underretten og Varerne konfiskerede. Her ser man imidlertid, at den meget ærede Minister har foreslaaet i § 6, at det ved lgl. Anordning skal normeres, hvilke Afvigelser, der ere tilladelige, og det forudsættes altsaa her, at der kan være tilladelige Afvigelser, at der er et vist Spillerum for Unøiagtigheder. Jeg tror derfor, at den meget ærede Minister har fuldkommen Ret i, at der slet ikke kan finde nogen Sammenligning Sted, men jeg vil dog nok sige, at efter de Forbilleder og Exempler som man har, har det glædet mig meget, at der er fremkommet et Endringsforslag — som jeg naturligvis ogsaa agter at stemme for — om at man skal overlade saa lidt som muligt til lgl. Anordning, hvilket jo vil sige ministeriel Anordning, men indsætte i Lovforslaget, saavidt gjørligt, hvad man vil have der skal være gjældende Ret.

Blaume: Jeg vil kun tillade mig at udtale, at jeg agter at følge Udvalgets Flertal og at stemme for Loven i den Stikfælde, som den vil faae med dets Endringer. Jeg skal imidlertid gjøre en lille Henstilling til det ærede Flertal eller dets Ordfører, om det ikke var muligt til 3die Behandling at faae en i alt Fald midlertidig Bestemmelse optagen i Loven, hvorved Befolkningen sikkes mod at komme til at betale hele denne Omordning altfor dyrt. Det vil jo i det Hele taget blive en temmelig streng Historie for Befolkningen, men jeg mener, at naar vi dog skulle den Wei, saa hellere springe i det end krybe i det. Paa den anden Side maa Befolkningen dog ogsaa sikkes imod, at Loven ikke kommer til at gaa altfor meget ud over den, mod at Udgifterne ikke blive altfor overvældende. Naar § 6 bestemmer, at Betalingen for det Hele skal fastsættes ved lgl. Anordning, er det altsaa overladt til Ministeren og Justerkammeret i Forening at ordne denne Sag, men det forekommer mig nok, at

der kunde være Anledning til at sikkre Befolkningen, at hele denne Omordning, hele denne Forandring, for deres Vedkommende blev gennemført saa billig som muligt. Det var derfor vistnok ikke ubilligt, om der blev forlangt anvist et vist Beløb af Statskassen til at sikkre Befolkningen en billig Overgang. Jeg skal altsaa udtale, at jeg agter at stemme for Loven, men at jeg haaber, at der til 3die Behandling vil komme et Endringsforslag frem fra det ærede Udvalget i den angivne Retning, da jeg ellers vil søge Støtte hos andre ærede Medlemmer til at fremkomme med et saadant Endringsforslag.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Der er et ganske enkelt Spørgsmaal, der blev rettet til mig, eller en Bemærkning, der blev henvendt til mig, som jeg finder Anledning til at besvare. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Vertelsen) spurgte mig, om jeg mente, at Forholdene vare saaledes forberedte, at denne Lov nu kunde føres ud i Livet. Det kan jo det ærede Medlem, der har siddet i Udvalget, ikke være i Tvivl om, men det er saa meget mere underligt, som det ærede Medlem har havt saa god Leilighed til nærmere at studere Loven, at han har overset, hvad der staar i § 7, nemlig: „Fra det Tidspunkt, som Kongen nærmere fastsætter, dog ikke senere end 3 Aar, efter at nærværende Lov udkom, skal metrisk Maal og Vægt udelukkende benyttes ved alle Beregninger af Told og andre offentlige Afgifter“. Der er saaledes endnu 3 Aars Respit, inden Loven bliver obligatorisk i Handel og Wandel, saa jeg tror ikke, at det ærede Medlems Antagelse i Retning af, at Forberedelserne ikke skulde være gode nok, kan siges at være berettiget. Det ærede Medlem mente, at jeg ikke havde udtalt mig i Anledning af en Skrivelse, som Udvalget havde sendt mig den 24de Januar, og han søiede til, at det kunde jo være, at den var sendt noget sent, og at det var derfor, at jeg ikke havde besvaret den. Det ærede Medlem maa jo vide, at under den Konference, der fandt Sted, om jeg husker ret, før Jul, eller maasse var det først efter Nytaar, sagde man, at man vilde fremkomme med en saadan Henvendelse, men det ærede Medlem kunde jo forøvrigt have reist Spørgsmaalet i Oktober eller November Maaned i Stedet for den 24de Januar. Jeg har forøvrigt udtrykkelig sagt, at jeg var villig til at tage mig deraf, og jeg har ikke indskrænket mig til at sige, at det henhørte under Kultusministeren, men jeg har tilføjet, at denne min Kollega var villig til at konferere med Udvalget eller med Finantsudvalget om denne Sags Gjen-